

Pieter Feller & Natascha Stenvert

Kolletje & Dirk
Samen op reis

Pieter Feller & Natascha Stenvert

Kolletje & Dirk

Samen op reis

|.s

Met de trein naar opa en oma

Kolletje en Dirk staan samen met Kolletjes papa en mama op het perron te wachten. Toen papa en mama vertelden dat ze naar opa en oma zouden gaan, vroeg Kolletje: 'Gaan we dan met de trein? Dat hebben jullie beloofd.'

'Ja, dat is een goed idee,' zei mama toen. 'Kan ik ook lekker rustig zitten,' zei papa nog. 'Dan hoef ik niet op het verkeer te letten.'

De trein stopt en er stappen mensen uit. Kolletje en Dirk wachten tot iedereen eruit is. Dan zijn zij aan de beurt. Papa en mama tillen de buggy met Kees de trein in.

‘Waar gaan we zitten?’ vraagt Kolletje.
‘Bij het raam,’ zegt Dirk, ‘dan kunnen we naar buiten kijken.’

Kolletje en Dirk rennen door het gangpad en vinden een plekje met twee lege banken. Papa tilt Kees uit de buggy en neemt hem op schoot.

‘Wat zo fijn is van de trein,’ zegt papa, ‘is dat ik mijn krant kan lezen. Dat gaat in de auto niet.’

Papa wil Keesje terugzetten in de buggy, maar die begint meteen te huilen. Hij wil liever op schoot zitten en naar buiten kijken.

Papa zucht. ‘Ik wacht wel even met de krant.’

Mama heeft een boek meegenomen en gaat lezen.

Kolletje en Dirk kijken een tijdje naar buiten. Maar na een tijdje beginnen ze heen en weer te schuiven.

‘Niks aan,’ zegt Dirk, ‘alleen groene velden.’

‘Ik zag daarnet een paar bomen,’ zegt Kolletje.

‘Kijk, daar lopen schapen en koeien.’

Dirk gaapt.

Kolletje verveelt zich ook een beetje. ‘Mogen we door de trein lopen?’ vraagt ze aan papa en mama.

Papa en mama kijken elkaar aan.

‘Nou ja, ze kunnen gelukkig niet verdwalen,’ zegt papa.

Mama lacht.

Wat een saai
uitzicht!

Kolletje en Dirk lopen door het gangpad naar een deur die vanzelf opengaat. Ze komen in een andere coupé, waar een mevrouw zit te breien en een stukje verderop een hondje onder een bank ligt. Kolletje en Dirk mogen hem aaien. Vier meisjes zitten bij elkaar. Ze turen op de schermpjes van hun telefoons.

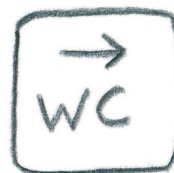
Dirk wil weer verder lopen, maar Kolletje zegt: 'Wacht even, ik moet plassen.'

Ze rent terug naar papa en mama. Dirk blijft bij het hondje wachten.

'Pap, mam, ik moet plassen. Is er ook een wc in de trein?'

'Natuurlijk,' zegt papa. Hij wijst op een bordje met twee letters en een pijl erop: wc.

De pijl wijst precies de andere kant op als waar Kolletje vandaan kwam.

'Ik ga wel even met je mee,' zegt papa. Hij staat op en geeft Keesje aan mama.

'Ik ga wel even op zoek naar Dirk,' zegt mama, die met Keesje op haar arm wegloupt.

Kolletje en papa vinden de wc. Maar als papa aan de deur voelt, zit die op slot.

'Hij is bezet.'

'O,' zegt Kolletje. Ze begint te wiebelen. Het duurt erg lang. Kolletje knijpt snel haar ogen dicht, denkt aan de wc-deur die opengaat en

fluistert: *Katharina Orselja Laetitia.*

Op dat moment zwaait de deur open en komt er een man naar buiten. Zijn hoofd is rood en hij loopt gauw terug naar zijn zitplaats.

'Jakkas!' roept Kolletje. 'Het stinkt hier. Ik denk dat die man heeft gepoept.'

'Ja, ja,' zegt papa, die ook een vies gezicht trekt. 'Ga nou maar gauw plassen, dan kunnen we er weer uit.'

Kolletje vindt het een enge wc.

Door het wiebelen van de trein moet ze zich goed vasthouden. En als ze doortrekt, gaat er een klepje open en valt haar plas op de treinrails beneden haar.

De trein remt ineens af en papa valt bijna. Gelukkig kan hij zich net op tijd vastgrijpen.

Dan staat de trein stil.

Als Kolletje en papa de wc uitgaan, komen er passagiers de trein binnen.

Mama komt met Keesje en Dirk aanlopen.

'Waar bleven jullie nou?' vraagt ze.

'De wc was bezet,' legt papa uit.

Ze lopen terug naar hun plek.

'Er zijn mensen op onze plaats gaan zitten,' zegt Kolletje verontwaardigd.

De mensen die er zitten, moeten er een beetje om lachen.

'Ja, dat mag nu eenmaal in de trein,' zegt mama. 'We zoeken wel een andere plek.'

*Bah!
wat stinkt
het hier!*

Kolletje en Dirk rennen alweer vooruit. Ze vinden gelukkig weer twee lege banken. Papa zet Keesje in de buggy en geeft hem zijn flesje met appelsap.

Mama pakt haar boek en papa slaat zijn krant open.

‘Wat ruik ik?’ zegt Kolletje.

Dirk ruikt het ook. ‘Poep!’

‘Mama, Keesje heeft wat gedaan.’

‘Hans, verschoon jij hem even?’ vraagt mama.

‘Zeg, moet ik vandaag alle vieze klusjes opknappen?’

moppert papa. ‘Die wc stonk ook al zo.’

Dan ziet hij aan de

andere kant van

het gangpad de

man van de wc

zitten. Nu krijgt

papa een rood

hoofd. Hij tilt

Keesje gauw

uit zijn buggy en

legt hem op de bank.

Mama geeft hem een

schone luier aan.

‘Zijn we er al bijna?’ vraagt Dirk. ‘Ik moet ook plassen.’

‘Ik ga wel met je mee,’ zegt Kolletje. ‘Ik weet waar het is.’

Als ze terugkomen, is Dirks broek een beetje nat.

'De trein slingerde en toen kwam er wat plas op mijn broek,' vertelt Dirk.

'Nou ja, dat droogt wel weer,' zegt mama.

'Mama, ik heb honger,' zegt Kolletje.

'Ik heb fruit bij me. Wil je een banaan of een appel?'

'Een appel!'

'Ik ook!' roept Dirk.

Mama geeft de kinderen een appel. Dan maakt de trein een plotselinge beweging en Dirk laat zijn appel vallen. De appel rolt over het middenpad en stopt vlak bij de voeten van de man van de wc.

'Ik pak hem wel even,' zegt papa. Hij gaat op handen en knieën en pakt de appel, die nu tegen de schoen van de man is gerold. De man van de wc kijkt een beetje boos.

'Het spijt me,' mompelt papa.

'De appel rolde hierheen.'

Die appel kan Dirk natuurlijk niet meer eten, want hij is vies geworden.

'Dan maar een banaan, Dirk?' vraagt mama.

Dirk pruilt. 'Nee, ik wil een appel.'

'Die heb ik niet meer.'

'Wil je mijn appel?' vraagt Kolletje.

Ze houdt een halve appel voor Dirks neus.

De andere helft heeft ze al opgegeten.

Dirk schudt zijn hoofd.

'Je krijgt straks wel een appel bij opa en oma,' zegt papa.

'Zijn we er al bijna?' vraagt Kolletje.

Papa kijkt op zijn horloge. 'Over vijf minuten,' zegt hij. Hij vouwt zijn krant maar weer dicht.

Mama stopt haar boek in de tas bij de luiers en de bananen.

Als ze uitstappen, staan opa en oma op het perron te wachten.

Kolletje rent naar ze toe en vliegt ze in de armen.

'Hebben jullie lekker kunnen lezen?' vraagt oma aan papa en mama als ze het station uit lopen.

Papa zucht en mama schudt haar hoofd.

'Het was wel heel leuk,' zegt Kolletje. 'Volgende keer gaan we weer met de trein, hè papa en mama?'

